

[Pürschel.]

byrd om, at det ikke er en Talemaade, men en Realitet, at man inden for disse Kredse, hvor alle jo er Modstandere af Dødsstraffen som en under normale Forhold uhensigtsmæssig Straf, virkelig ønsker ad anden Vej at skabe Sikkerhed for de svage og værgeløse mod de grufulde Forbrydelser, som undertiden finder Sted. Nej, det er saaledes, at Kriminalisterne langt mere end Stemningspiskerne har Blikket aabent for, hvor nødvendigt det er at skabe denne Sikkerhed, at skabe den saa langt, som menneskelig Evne rækker. Desværre vil det jo meget ofte kun blive mod Gentagelse, at denne Foranstaltning vil kunne komme til at virke, men i saa Henseende deler den jo Skæbne med Dødsstraffen, og Kastrationen har jo den Fordel, at den kan bringes til Anvendelse i Tilfælde af hel eller delvis Utilregnelighed, hvor en Dødsstraf aldrig vil kunne anvendes.

Det er mit Haab, at denne Lov vil vise sig at være et egnet Middel til Bekæmpelse af den grove og uhyggelige Kriminalitet, der til alle Tider og ikke mindst i de sidste Tider har sat Sindene her i Landet i saa stærk Bevægelse.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Bindsløv: Som ene Mand i Udvalget har jeg taget en Særstilling over for det foreliggende Lovforslag. Som det vil være det høje Ting bekendt, har jeg allerede ved første Behandling gjort Rede for mit principielle Synspunkt og for de Grunde, jeg mener taler for at gaa mod en Lovgivning af denne Art. Der er ikke under Udvalgsarbejdet fremkommet Momenter, som har gjort, at jeg har ment at maatte skifte Anskuelse, men paa den anden Side ønsker jeg at udtale, at de Ændringer, som er foreslaaet her ved anden Behandling, maa jeg ogsaa ud fra mit Synspunkt betragte som Forbedringer, idet de indskrænker Omraadet for Foretagelse af Tvangskastration og henskyder den under Rettens Afgørelse. Jeg vil derfor anbefale, at man ved Afstemningen om disse Ændringsforslag undlader at stemme — det vil være mit eget Standpunkt —, medens jeg vil tilraade, at man ved Sagens Afgørelse ved tredje Behandling stemmer mod Lovforslaget ud fra det principielle Synspunkt, jeg tidligere har gjort Rede for her.

Justitsministeren (Zahle): Efter den klare Redegørelse, som den meget ærede

Ordfører for Udvalget (Vilhelm Rasmussen) og andre ærede Medlemmer af Udvalget har givet af de Ændringsforslag, som her er ført frem, kan jeg fatte mig i Korthed. Jeg har imidlertid Grund til at takke hele Udvalget for det udmærkede Arbejde, der her er gjort; men som det har formet sig, maa jeg bringe en særlig Tak til det ærede Medlem Hr. Pürschel for det overordentlige og usædvanlig store Arbejde, det ærede Medlem har lagt i denne Sag. Der kunde maaske have været den, der, naar han som jeg modtog en Omredaktion af saa at sige hele Lovforslaget, vilde have sagt: Hvad er det nu for noget, skal man nu bydes saadan noget? det er dog vist noget Vigtigmageri; den Affattelse, jeg har foreslaaet, er god nok. Men da jeg saa paa den foreslaaede Omredaktion, maatte jeg erkende, at der var lagt et stort Arbejde deri, og at den Affattelse, det ærede Medlem Hr. Pürschel gav Lovforslaget, som jo i sig selv er ret indviklet, paa flere Punkter tilvebragte en Klarhed, jeg kun kunde hilse med Glæde. Jeg søgte derfor Samarbejde med det ærede Medlem og derefter med Udvalget, og dette Samarbejde førte til Enighed om hele Lovforslaget. Det er en noget usædvanlig Fremgangsmaade, der er brugt ved denne Lejlighed, dog er ingens Ret traadt for nær, og jeg mener, det vilde være ønskeligt, om et lignende Samarbejde ofte kunde finde Sted.

Foruden den klarere Affattelse af Lovforslaget er der foretaget forskellige Ændringer, som der for mig ikke er megen Grund til at dvæle ved, fordi de ikke er af saa overordentlig stor Betydning. I § 2 er udgaaet Betingelsen for Kastration, at vedkommende skulde lide af en Kønndrift af abnorm Styrke eller Retning — det er en Begrænsning, jeg maa erkende, det ikke er nødvendigt at opretholde, thi naar vedkommende virkelig er farlig, bør han kunne kastreres, selv om ikke den Betingelse foreligger. Jeg har derfor kunnet tiltræde dette Ændringsforslag.

Mere Betænkelighed har jeg haft ved at gaa ind paa, at det er Retten, altsaa Domstolene, der skal afgøre, hvorvidt Kastration skal kunne finde Sted eller ej. Det var mig magtpaaliggende at sondre imellem den Straf, der idømmes for den begaaede Forbrydelse, og Kastrationen, som er en kurativ Foranstaltning, en Foranstaltning, der tilsigter at afværge kommende Forbrydelser. Saaledes som Bestemmelsen nu er formuleret, idet det endogsaa er gjort muligt, at der kan være to Afgørelser, eller at Afgørelsen kan være delt i to Dele, maa